

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szabó Gábor ügyvéd (fél címe 2) által képviselt felperes neve (...) felperesnek a dr. Kollár László jogtanácsos által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. november 22. napján kelt 25.P.25.059/2013/4. számú ítélete ellen az alperes 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes részére megítélt perköltség összegét 40.000 (Negyvenezer) forintba leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (Tízezer) forint összegű jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 50.000 forint perköltséget.

Az ítélet tényállása szerint a felperes közérdekű adatigényléssel fordult az alpereshez 2013. október 4-én elektronikus úton. Az alperes a törvényes határidőn belül a kérelemre nem válaszolt, ezért a felperes keresettel fordult a bírósághoz. Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, hogy a felperesi adatkérésének a bíróság idéző végzésének kézhezvételét megelőzően eleget tett, 2013. október 25-én kelt levelében az igényelt közérdekű adatokról a felperes számára tájékoztatást nyújtott. A felperes keresetét a perköltségre leszállította, ennek keretében a csatolt megbízási szerződés alapján 60.000 forint ügyvédi munkadíjra és 25.000 forint tárgyaláson való megjelenéssel kapcsolatos költségre tartott igényt, amelynek alátámasztásául számlát csatolt. Az alperes a felperes perköltség igényét mérsékelni kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes leszállított keresetét részben alaposnak találta. Határozatát a 32/2003. (VIII.22.) IM rendeletre alapította és azzal indokolta, hogy az alperes a perre okot adott, mert az információs önrendelkezési jogról és az

információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) által előírt határidőn belül nem teljesítette a felperes kérelmét, arra csak a keresetlevél benyújtását követően került sor, amelyre tekintettel a felperes perköltség igénye alapos. Figyelemmel azonban arra, hogy az alperes az idézés kibocsátását megelőzően eleget tett a felperesi adatigénylésnek, valamint arra, hogy az ügy különösebb felkészülést nem igényelt, lehetőséget látott az ügyvédi munkadíj mérséklésére, ezért annak összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján, mérlegeléssel állapította meg.

A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes részére megítélt perköltség összegének további mérséklését vagy megállapításának mellőzését, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte lényeges eljárási szabálysértésre hivatkozással. Előadta, hogy a perindítást megelőzően a felperes nem kellően körültekintő magatartásával maga is elősegítette azt, hogy az alperes vonatkozásában az adatközlésre nyitva álló határidő eredménytelenül teljen el. Ezt követően a felperesi adatigénylésnek maradéktalanul eleget tett a 2013. október 24-én elektronikus úton megküldött válasziratában, ezáltal a kereset okafogyottá vált, ennek ellenére a felperes a 2013. november 22-ére kitűzött tárgyaláson változtatta meg keresetét és jelentette be eltűzött mértékű és az elvégzett munkával arányban nem álló perköltség igényét, amely eljárás álláspontja szerint nem minősíthető jóhiszemű pervitelnek. Kifejtette, hogy a felperesi képviselő több ízben fordult már az alperes minisztérium ellen blankettaszerű keresetével hasonló pertaktikát követve, emellett több hasonló pere van folyamatban különböző államigazgatási szervekkel és bíróságokkal szemben, ez pedig tovább erősíti, hogy tényleges jogi szakértelmet nem igényelt a felperesi képviselő jelen pert illető fellépése. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségét eltűzött mértékben állapította meg, amely összeg törlése vagy legalábbis mérséklése feltétlenül indokolt.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult, annak helyes indokai alapján.

A fellebbezés alapos.

A Pp. 75. §-ának (1) bekezdése szerint perköltség - a törvényben meghatározott kivételeket nem tekintve - mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel (előzetes tudakozódás és levelezés költsége, eljárási illeték, tanú- és szakértői díj, ügygondnoki és tolmácsdíj, helyszíni tárgyalás és szemle költsége, stb.).

A (2) bekezdés értelmében a perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is.

A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pereszes felet kell kötelezni.

A Pp. 79. §-ának (1) bekezdése értelmében a bíróság a perköltség összegét a fél által előadott és a szükséghez képest igazolt adatok figyelembevételével állapítja meg.

Az elsőfokú bíróság e jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával és a töretlen ítélkezési gyakorlatot követve helyesen állapította meg ítéletében, hogy az alperes a perre okot adott, tekintettel arra, hogy a felperes adatigényét a peres eljárás folyamatban léte alatt teljesítette, ezért megalapozottan kötelezte az alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére.

A mérlegeléssel megállapított ügyvédi munkadíj összegét azonban másodfokú bíróság eltúlzottnak találta az alábbiak miatt:

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 1. §-ának (1) bekezdése szerint a polgári eljárásban a pernyertes felet képviselő ügyvéd munkadíjának és készkiadásának megállapítása során e rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni.

A 2. § (1) bekezdés értelmében a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a peres felet a) a fél és képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint b) a fél által képviselője részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére.

A (2) bekezdés értelmében az (1) bekezdés alapján megállapított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

A Fővárosi Ítélőtábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes által felszámított 60.000 + 25.000 forintos ügyvédi munkadíj a perbeli esetben nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Helytállóan utalt arra, hogy az alperes már az idézés kibocsátását megelőzően teljesítette jogszabályi kötelezettségét, továbbá, hogy az ügyben tartott egyetlen tárgyalás különösebb jogi felkészülést nem igényelt, azonban e körülményeket a mérsékelt ügyvédi munkadíj összegének meghatározása során nem értékelte kellő súllyal. A másodfokú bíróság tekintettel volt arra is, hogy a felperesi képviselő által szerkesztett keresetlevél mindössze egy oldal terjedelmű, amelyhez a jogi képviselő a meghatalmazását, a megbízási szerződést és az alperes részére megküldött elektronikus levelet csatolta, továbbá értékelési körébe vonta azt az alperesi hivatkozást, amely szerint a felperesi képviselő több hasonló tárgyú ügyben is képviseli a felperest, ezért az igényérvényesítés számára különösebb utánjárást nem igényel.

E körülmények mérlegelését követően a Fővárosi Ítélőtábla arra az álláspontja helyezkedett, hogy az elsőfokú bíróság által mérsékelt összegben megállapított

ügyvédi munkadíj mértéke is eltúlzott a jogi képviselő által ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységhez képest, ezért annak további mérséklése indokolt.

Mindezek folytán a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta.

Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a felperest kötelezte a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése szerint az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek keretében a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdése alapján megállapított 10.000 forint összegű jogtanácsosi munkadíjat vett figyelembe.

A per az az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. §-ának (1) bekezdés o) pontja alapján tárgyi illetékmentes, ezért a fellebbezési illetékről rendelkezni nem kellett.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2014. október 21.

. Lesenyei Terézia s.k.

a tanács elnöke

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai
bíró

A kiadmány hitelül: